

ที่ กค ๑๐๐๘/ ๑๐๐๗)๕

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ ๖ กท. ๑๐๔๐๐

๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง การกำหนดวงเงินความคุ้มครองเงินฝาก

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเพิ่มขึ้น พ.ศ.
พร้อมบันทึกหลักการและเหตุผล และสำเนาจำนวน ๑๒๐ ชุด

ตามที่พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ (พระราชบัญญัติ ฯ) ได้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ และได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๒ (พระราชกฤษฎีกา ฯ) เพื่อขยายความคุ้มครองเงินฝากให้มีความสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจสังคมในเวลาดังกล่าว โดยการปรับลดวงเงินความคุ้มครองตามพระราชกฤษฎีกา ฯ เป็น ๕๐ ล้านบาท ในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ และการลดระดับวงเงินลงเป็น ๑ ล้านบาท ซึ่งจะมีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ นั้น

พระราชกฤษฎีกา ฯ ฉบับข้างต้นได้ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและพฤติกรรมของผู้ฝากเงินและสถาบันการเงิน ทำให้กระทรวงการคลังได้มีการศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริง และเตรียมการเพื่อรองรับกับผลกระทบดังกล่าว ในการนี้ กระทรวงการคลังจึงขอรายงานผลการศึกษา และขอเสนอร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเพิ่มขึ้น พ.ศ. มาเพื่อคณะกรรมการพิจารณา โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้นี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๔) ที่กำหนดให้ต้องเสนอเรื่องนี้

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ มาตรา ๕๓ และ ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติ ฯ ได้ระบุให้ สคฝ. จ่ายคืนเงินฝากแก่ผู้ฝากเงินแต่ละรายในกรณีที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตในจำนวนเงินไม่เกิน ๑ ล้านบาท ต่อสถาบันการเงิน ทั้งนี้ หากจะมีการกำหนดจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ฝากเงินให้สูงกว่าที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๕๓ เป็นการทั่วไป หรือให้แก่ผู้ฝากเงินประเภทใดประเภทหนึ่งเพื่อความเป็นธรรม สามารถกระทำได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๑.๒ ภายหลังการบังคับใช้พระราชบัญญัติ ฯ ได้เกิดเหตุการณ์วิกฤติสถาบันการเงินในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งส่งผลกระทบต่อเอียงประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป ทำให้หน่วยงานคุ้มครองเงินฝากในหลายๆ ประเทศ ได้ออกมาตรการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ระบบสถาบันการเงินโดยการขยาย

วงเงินความคุ้มครองเงินฝากหรือให้ความคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวนเป็นการชั่วคราว ดังนั้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบในหลักการและมีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๒ ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ เพื่อเป็นการส่งเสริมเสถียรภาพในระบบการเงินและสถาบันการเงินของประเทศ โดยมีรายละเอียดสรุปได้ตามตาราง ดังนี้

ปีที่	ระยะเวลา	จำนวนเงินที่คุ้มครอง(เดิม) (ตามพระราชบัญญัติฯ)	จำนวนเงินที่คุ้มครอง(ปัจจุบัน) (ตามพระราชกฤษฎีกา ฯ)
๑	๑๑ ส.ค. ๒๕๕๑ - ๑๐ ส.ค.๒๕๕๒	เต็มจำนวน	เต็มจำนวน
๒	๑๑ ส.ค. ๒๕๕๒ - ๑๐ ส.ค.๒๕๕๓	๑๐๐ ล้านบาท	เต็มจำนวน
๓	๑๑ ส.ค. ๒๕๕๓ - ๑๐ ส.ค.๒๕๕๔	๕๐ ล้านบาท	เต็มจำนวน
๔	๑๑ ส.ค. ๒๕๕๔ - ๑๐ ส.ค.๒๕๕๕	๑๐ ล้านบาท	๕๐ ล้านบาท
๕	๑๑ ส.ค. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป	๑ ล้านบาท	๑ ล้านบาท

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เพื่อให้คณะรัฐมนตรีรับทราบถึงสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดวงเงินความคุ้มครองใหม่ ตลอดจนพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเพิ่มขึ้น พ.ศ. ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนวงเงินความคุ้มครองให้มีความเหมาะสมต่อบริบททางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ ร่างพระราชกฤษฎีกาฉบับข้างต้นเป็นเรื่องที่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๔)

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเพิ่มขึ้น พ.ศ. ซึ่งจะเริ่มมีผลบังคับใช้แทนพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๒ ในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

๔.สาระสำคัญของการกำหนดวงเงินความคุ้มครองเงินฝากและร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเพิ่มขึ้น พ.ศ.

๔.๑ ข้อเท็จจริงและเหตุผลความจำเป็นในการขยายวงเงินความคุ้มครองเงินฝาก

๔.๑.๑ วงเงินความคุ้มครองที่พระราชกฤษฎีกา ฯ กำหนดในปัจจุบัน ณ ระดับ ๕๐ ล้านบาทต่อรายผู้ฝากต่อสถาบันการเงิน ครอบคลุมผู้ฝากเงินจำนวน ๖๐.๒๑ ล้านราย คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๙๘ ของผู้ฝากเงินทั้งหมด และครอบคลุมฐานเงินฝากจำนวน ๕.๒๑ ล้านล้านบาท หรือร้อยละ ๖๘.๘๖ ของฐานเงินฝากทั้งหมด แต่เมื่อการปรับลดวงเงินความคุ้มครองเป็นจำนวนไม่เกิน ๑ ล้านบาท ที่จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ จะครอบคลุมผู้ฝากลดลงเป็น ๕๙.๕๓ ล้านราย หรือร้อยละ ๙๘.๔๒ ของผู้ฝากทั้งหมด แต่ครอบคลุมฐานเงินฝากเพียง ๑.๘ ล้านล้านบาท หรือร้อยละ ๒๓.๕๗ ของฐานเงินฝากทั้งหมด ซึ่งในการนิยามวงเงินความคุ้มครอง ๕๐ ล้านบาท จะครอบคลุมคือผู้ฝากรายย่อยหรือผู้ฝากบุคคลได้เกือบทั้งหมด

๔.๑.๒ การเพิ่มวงเงินความคุ้มครองถือเป็นวิธีที่มีความสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของประเทศต่างๆ ในด้านนโยบายการคุ้มครองเงินฝาก ภายหลังจากวิกฤติเศรษฐกิจในปี ๒๕๕๑ กล่าวคือ

(๑) ประเทศส่วนใหญ่มีการขยายความคุ้มครองเพิ่มขึ้นหรือให้ความคุ้มครองเต็มจำนวนเป็นการชั่วคราว และมีการทยอยปรับลดวงเงินความคุ้มครองลงเมื่อสภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ซึ่งระดับวงเงินความคุ้มครองใหม่ที่ปรับลดลง เป็นระดับความคุ้มครองที่สูงกว่าเดิมในช่วงก่อนวิกฤติ

อย่างไรก็ตาม หากสภาวะการณ์เศรษฐกิจยังคงมีความอ่อนไหวหรือผันผวน ก็จะมีการทบทวนการขยายวงเงิน ความคุ้มครองเงินฝากหรือขยายระยะเวลาคุ้มครองเงินฝากในระดับสูงต่อไป

(๒) การปรับปรุงวงเงินความคุ้มครองดังกล่าวตามข้อ (๑) เป็นไปตาม หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิภาพ (Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems) ซึ่งกำหนดให้การคุ้มครองเงินฝากเป็นไปเพื่อการคุ้มครองผู้ฝากรายย่อยอย่างน้อยร้อยละ ๙๐ ของจำนวนผู้ฝากเงินทั้งหมด ตลอดจนมีการทบทวนปรับเปลี่ยนจำนวนเงินคุ้มครองเป็นระยะ เมื่อมีปัจจัย สำคัญเปลี่ยนแปลงไป และการปรับเปลี่ยนวงเงินความคุ้มครองให้สูงขึ้นในสภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ เพื่อสร้าง ความมั่นใจให้แก่ผู้ฝากเงินและระบบสถาบันการเงิน

๔.๑.๓ ภายหลังพระราชบัญญัติ ฯ มีผลบังคับใช้ ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในเงินฝากของประเทศไทยเนื่องจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ฝากเงิน โดยเฉพาะเงินฝากของสถาบัน การเงินเฉพาะกิจซึ่งไม่ได้อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติ ฯ เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่องถึงร้อยละ ๘๐ สาเหตุ เนื่องจากการนำเสนอผลิตภัณฑ์การเงินที่หลากหลาย ตลอดจนให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ขณะที่เงินฝากที่ได้รับความคุ้มครองในธนาคารพาณิชย์ไม่ได้เพิ่มสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะอยู่ที่ร้อยละ ๒.๘๙ ต่อปี แต่มีการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ทางการเงินในรูปแบบอื่นๆ ที่ใกล้เคียงกับเงินฝากแต่ไม่ได้รับความคุ้มครอง เช่น ตั๋วแลกเงิน (Bill of Exchange : B/E)

๔.๑.๔ ผลการศึกษาตามโครงการวิจัยของกระทรวงการคลัง เรื่อง การศึกษา ระดับความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ ต่อระบบคุ้มครองเงินฝากและสถาบันคุ้มครองเงินฝาก รวมทั้งพฤติกรรม การฝากเงินของผู้ฝากภายหลังการปรับลดระดับวงเงินความคุ้มครอง ซึ่งดำเนินการระหว่างเดือนเมษายน - ตุลาคม ๒๕๕๔ พบว่า การลดวงเงินความคุ้มครองเป็น ๕๐ ล้านบาท จะไม่กระทบต่อผู้ฝากเงินมากนัก เนื่องจากผู้ฝากกลุ่มดังกล่าวเป็นผู้ฝากองค์กรหรือผู้ฝากสถาบัน ซึ่งมีความเป็นมืออาชีพในการบริหารจัดการ แต่หากมีการลดวงเงินความคุ้มครองเป็น ๑ ล้านบาท จะส่งผลกระทบเป็นอย่างมาก เนื่องจากฐานผู้ฝากเงินกลุ่ม ที่มีเงินฝาก ๑ - ๕๐ ล้านบาท โดยเฉพาะผู้ฝากที่ประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ฝากเงินที่เกษียณอายุ เป็นกลุ่มที่ ทราบเพียงข้อมูลพื้นฐานถึงการลดระดับวงเงินความคุ้มครอง จึงมีความอ่อนไหวต่ออัตราผลตอบแทนของ สถาบันการเงิน และไม่สามารถรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงการลงทุนไปยังสินทรัพย์ประเภท อื่นๆ เนื่องจากเงินฝากดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับสินทรัพย์ทั้งหมด

๔.๑.๕ สภาวะการณ์วิกฤติสถาบันการเงินในยุโรปมีแนวโน้มขยายตัวลุกลาม ทั้งกรณีประเทศสเปน มีสาเหตุสำคัญจากการที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ Moody's ได้ปรับลดอันดับ ความน่าเชื่อถือของธนาคารสเปน ๑๖ แห่ง เช่นเดียวกับกับสภาวะการณ์วิกฤติในสาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ) ซึ่ง มีแนวโน้มที่เศรษฐกิจจะได้รับผลกระทบหากกรีซออกจากการเป็นประเทศในกลุ่มยูโรโซนและสหภาพยุโรป โดยในเบื้องต้นได้มีการเคลื่อนย้ายเงินฝากออกจากประเทศกรีซจำนวน ๗๐๐- ๑,๒๐๐ ล้านยูโร จากเงินฝากใน ระบบทั้งสิ้น ๑๖๐,๐๐๐ ล้านยูโร

๔.๑.๖ ความเห็นจากการสัมภาษณ์กลุ่มเชิงลึกผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หน่วยงานกำกับดูแลเชิงนโยบาย สถาบันการเงิน และผู้ฝากเงิน สรุปได้ ดังนี้

(๑) สถาบันคุ้มครองเงินฝาก สมาคมธนาคารนานาชาติ ตัวแทนบริษัท เงินทุน และผู้ฝากเงินทั้งในกรุงเทพมหานครและภูมิภาค มีความเห็นว่าวงเงินความคุ้มครอง ๑ ล้านบาท แม้จะ มีความเหมาะสมโดยหลักการ แต่โดยสภาวะการณ์ด้านเศรษฐกิจ และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริหาร จัดการเงินฝากและสินทรัพย์ของผู้ฝากเงินจึงควรปรับขยายระยะเวลาและเพิ่มวงเงินความคุ้มครองดังกล่าว ออกไปเป็นระยะเวลาหนึ่งหรือเป็นการถาวร โดยมีการประเมินสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องและสร้าง ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ฝากเงินเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อลดความตื่นตระหนกและการเคลื่อนย้ายเงินฝาก

(๒) สมาคมธนาคารไทยเห็นว่า การปรับเพิ่มหรือลดวงเงินความคุ้มครองสามารถดำเนินการได้ แต่จะต้องไม่ส่งผลกระทบต่ออัตราเงินนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

(๓) ธนาคารแห่งประเทศไทยมีความเห็นว่าควรลดวงเงินคุ้มครองเป็น ๑ ล้านบาท ตามเดิม เนื่องจากสถาบันการเงินมีความมั่นคง และมีการกำกับดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๒ แนวทางในการขยายวงเงินความคุ้มครองเงินฝาก

๔.๒.๑ จากความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องและการพิจารณาตามข้อเท็จจริงตามนัยข้อ ๔.๑ ตลอดจนสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับนานาชาติที่ยังคงมีความอ่อนไหว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีการเคลื่อนย้ายเงินฝากในกรีซ และการปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินในประเทศสเปน ตลอดจนสภาวะเศรษฐกิจในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากสภาวะการณ์ภัยธรรมชาติ อีกทั้งการปรับลดวงเงินความคุ้มครองจาก ๕๐ ล้านบาท เป็น ๑ ล้านบาท จะส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการสินทรัพย์และการเคลื่อนย้ายเงินฝากของผู้ฝากเงินที่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงวงเงินความคุ้มครองอย่างรวดเร็วและมีนัยสำคัญ ดังนั้น การแก้ไขปัญหาโดยการคงระดับวงเงินความคุ้มครอง ๕๐ ล้านบาท ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ จะส่งผลให้ผู้ฝากเงินเกิดความมั่นใจต่อระบบการเงินและสถาบัน และลดปัญหาการเคลื่อนย้ายเงินฝากระหว่างสถาบันการเงิน นอกจากนี้ ยังมีความสอดคล้องกับวิถีปฏิบัติของหน่วยงานคุ้มครองเงินฝากในต่างประเทศ ทั้งนี้ หากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลง ก็ควรมีการทบทวนระดับวงเงินความคุ้มครองเงินฝากให้มีความเหมาะสม

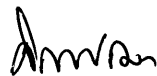
๔.๒.๒ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงวงเงินความคุ้มครอง สามารถดำเนินการได้ โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติ ฯ ทั้งนี้ ภายหลังการขยายวงเงินความคุ้มครองแล้ว ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจและติดตามผลกระทบอย่างต่อเนื่อง ทั้งในส่วนพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินฝากของผู้ฝากเงิน ระดับเงินฝากของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน เฉพาะกิจ ตลอดจนดัชนีชี้วัดความมั่นคงของสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผลประกอบการ อัตราเงินกองทุน สภาพคล่อง และอันดับความน่าเชื่อถือ เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดแก่ระบบคุ้มครองเงินฝาก

๕. ข้อเสนอของกระทรวงการคลัง

เห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกา กำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเพิ่มขึ้น พ.ศ.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีตามนัยข้อ ๕ ต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักนโยบายระบบการคุ้มครองผลประโยชน์ทางการเงิน

โทร. ๐-๒๒๗๓-๙๐๒๐ ต่อ ๓๖๙๑ โทรสาร ๐-๒๖๑๘-๓๓๖๙